

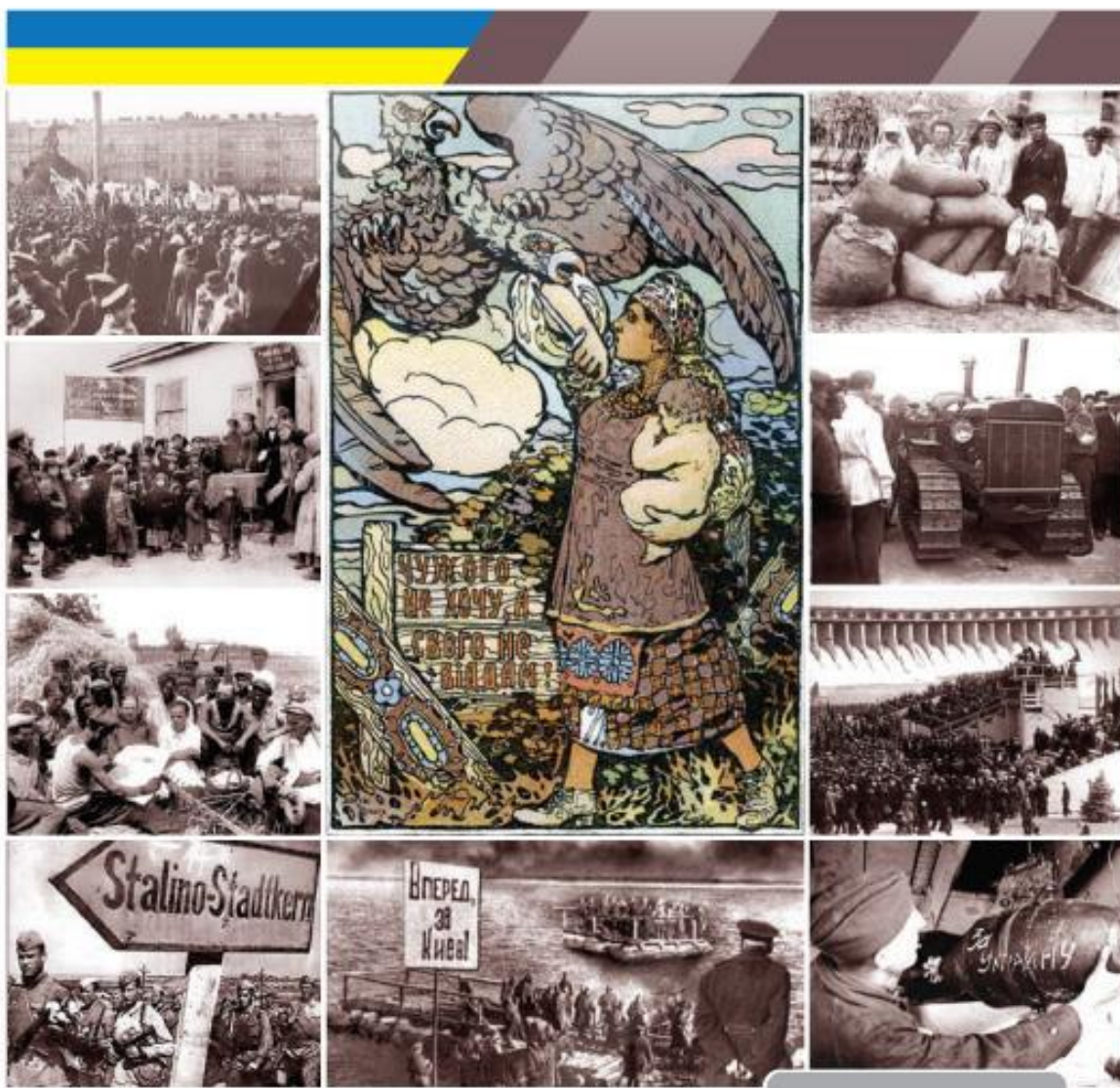
В. С. Власов, С. В. Кульчицький

Історія України

10

клас

профільний рівень

Видawnицтво
Літера

ШАНОВНІ УЧНІ ТА УЧЕНИЦІ 10-Х КЛАСІВ!

ПЕРЕД ВАМИ - МАТЕРІАЛИ ДО НАСТУПНИХ 22 та 23 УРОКІВ З ПРЕДМЕТУ «ІСТОРІЯ УКРАЇНИ». У ЦЬОМУ ФАЙЛІ ВИ ЗНАЙДЕТЕ МАТЕРІАЛ ПАРАГРАФУ ПІДРУЧНИКА, А ПІСЛЯ 23 УРОКУ ТЕМИ - ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ЗА НИМ (ЕЛЕКТРОННИЙ ВАРІАНТ) БАЖАНО, ЯКЩО ВИ ВИКОНАЄТЕ ЦЮ РОБОТУ ДО ДНЯ НАСТУПНОГО УРОКУ. З УСІМА ПИТАННЯМИ ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ ПРОШУ ЗВЕРТАТИСЯ НА **ЧАТ У ХЬЮМА-ШКОЛІ**.

Історія України

10

клас

Розділ 3

Розгортання визвольних змагань

23–24

Українська Держава
гетьмана Павла Скоропадського

Розділ 3. РОЗГОРТАННЯ ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАНЬ

23–24. Українська Держава гетьмана Павла Скоропадського	93
25–26. Директорія УНР: у вогні війни та політичного протиборства	104
27–28. Західноукраїнська Народна Республіка	113
29–30. 1919 рік: встановлення УСРР та окупація України білогвардійцями	122
31–32. Реставрація УСРР, Радянсько-польська війна, Розгром військ Петра Врангеля	131
33–34. Портрет Симона Петлюри на тлі епохи. Практичне заняття № 5.....	140
35–36. Культурно-освітнє життя	144

Розділ 3

Розгортання визвольних змагань

23-24

Українська Держава гетьмана Павла Скоропадського

Звільнивши за підтримки іноземних військ територію України від більшовиків, УЦР потрапила в залежність від німецького та австрійського військового керівництва. Спроби діячів УЦР дотримувати демократичного курсу, окресленого Третім і Четвертим Універсалами, спричинили невдоволення німецького командування. Центральні держави розраховували одержати від України продовольчі та інші ресурси, що були надзвичайно потрібні для продовження війни з Антантою. Тому вони були зацікавлені в утвердженні влади, здатної покласти край анархії. Їхній вибір припав на нащадка гетьманського роду **Павла Скоропадського**. Німці обіцяли йому підтримку за певних умов: визнання Брестського миру, розпуск Центральної Ради, відмова від скликання Установчих зборів, недопущення виборів у будь-які законодавчі інститути до «повного замирення» краю, ліквідація земельних комітетів, поновлення приватної власності на землю й утримання австро-німецьких військ, що перебували на території України.

29 квітня 1918 р. відбувся державний переворот. УЦР була розпущена, натомість проголошена Українська Держава на чолі з гетьманом П. Скоропадським. В історії визвольних змагань розпочався новий період, який тривав сім місяців. Попередню назву – Українська Народна Республіка – замінили на нову: **Українська Держава**. Гетьман зосередив у своїх руках усю повноту влади: законодавчу, виконавчу, судову.

29 квітня 1918 р. На Всеукраїнському хліборобському з'їзді П. Скоропадського проголошено гетьманом України

13 листопада 1918 р. Український національний союз створює Директорію УНР (Київ)

16 листопада 1918 р. Директорія УНР піднімає повстання проти гетьманського уряду (Біла Церква)

28 листопада 1918 р. Більшовики створюють Тимчасовий робітничо-селянський уряд України на чолі з Г. П'ятаковим

**квітень
1918**

**грудень
1918**

30 квітня 1918 р. П. Скоропадський звертається з «Грамотою до всього українського народу»

Листопад 1918 р. Початок наступу радянських військ на територію України

14 грудня 1918 р. П. Скоропадський зрікається влади

Проаналізуйте карту. **1.** Визначте, які території охоплювала Українська Держава гетьмана П. Скоропадського. Порівняйте їх з: 1) Автономною Україною в кордонах, окреслених «Інструкцією Тимчасового уряду Генеральному секретаріатові»; 2) Українською Народною Республікою в кордонах, заявлених Третім Універсалом Центральної Ради; 3) Українською Народною Республікою за Брестським мирним договором. **2.** Про які проблеми внутрішньої та зовнішньої політики Української Держави свідчить карта? Поміркуйте, чим вони були зумовлені.

↑ Українська Держава гетьмана П. Скоропадського

1. Якою була внутрішня політика гетьмана Павла Скоропадського

29 квітня в найбільшій столичній залі – у двоповерховому кінному цирку (нині на цьому місці – кінотеатр «Україна») зібралося майже 8 тис. делегатів **Всеукраїнського хліборобського конгресу**. Коли в ложі з'явився П. Скоропадський, залунали вигуки «Хай живе гетьман!». Скоропадський, якого головуєчий запросив у президію, подякував присутнім за довірену йому владу. На

↑ Молебень на Софійському майдані в Києві на честь проголошення П. Скоропадського гетьманом України. 1918 р.

цьому процедура виборів закінчилася. Зважаючи на лояльне ставлення німецького командування, прибічники гетьмана в ніч на 30 квітня захопили державні установи.

У виданому після перевороту універсалі – «Грамоті до всього українського народу» – засвідчено курс внутрішньої політики уряду гетьмана П. Скоропадського. Проаналізуйте джерело. » 1. З'ясуйте, як у «Грамоті...» схарактеризовано причини приходу до влади П. Скоропадського. » 2. Сформулюйте суть основних напрямів політики нової влади, задекларованих у документі, за планом: 1) державний устрій; 2) верховна влада; 3) соціально-економічні відносини.

«Громадяни України!»

Всім вам, козаки та громадяни України, відомі події останнього часу, коли джерелом лилася кров кращих синів України і знову відроджена Українська Держава стояла на краю загибелі. Спаслася вона завдяки могутньому підтриманню Центральних держав, які, вірні своєму слову, продовжують і по цей час боротися за цілісність і спокій України.

При такій підтримці у всіх зродилася надія, що почнеться відбудовування порядку в Державі й економічне життя України увійде, врешті, в нормальне річище. Але ці надії не справдились.

Колишнє Українське Правительство не здійснило державного будівництва України, позаяк було зовсім не здатне до цього. Бешкети й анархія продовжуються на Україні, економічна розруха і безробіття збільшуються і розповсюджуються з кожним днем і врешті для багатущої колись-то України встає грізна мара голоду. При такому становищі, яке загрожує новою катастрофою Україні, глибоко сколихнуло всі трудові маси населення, які виступили з категоричним домаганням негайно збудувати таку Державну Владу, яка здібна була б забезпечити населенню спокій, закон і можливість творчої праці. Як вірний син України, я рішив відкликнутись на цей поклик і взяти на себе тимчасово всю повноту влади.

Цією грамотою я оголошую себе Гетьманом усієї України.

Управа Україною буде провадитися через посередництво призначеного мною Кабінету Міністрів і на остаточнім обґрунтуванні нижче долучених до цього законів про тимчасовий державний устрій України.

Центральна і Мала Рада, а також усі земельні комітети з нинішнього дня розпускаються. Всі Міністри і товариші звільняються. Всі інші урядовці, що працюють у державних інституціях, зостаються на своїх посадах і повинні продовжувати виконання своїх обов'язків.

У найближчий час буде виданий закон, що установить новий порядок виборів до Українського Союму...

Права приватної власності як фундаменту культури і цивілізації відбудовуються в повній мірі, й усі розпорядки колишнього Українського Уряду, а рівно тимчасового уряду російського, відміняються і касуються. Відбудовується повна свобода по оформленню купчих до купівлі-продажу землі.

Поруч з цим будуть прийняті міри по відчуженню земель за їх дійсною вартістю від великих власників для наділення земельними ділянками малоземельних хліборобів.

Рівночасно будуть твердо забезпечені права робітничого класу. Особлива увага буде звернена на поліпшення правового становища і умов праці залізничників, котрі при виключно тяжких умовах ні на один час не кидали своєї відповідальної праці.

В області економічній і фінансовій відбувається повна свобода торгу й відчиняється широкий простір приватного підприємства й ініціативи... 29 квітня 1918 р., м. Київ».

Головою гетьманського уряду став **Федір Лизогуб**, міністром закордонних справ – Дмитро Дорошенко, міністром освіти та мистецтв – Микола Василенко, міністром юстиції – Михайло Чубинський. Усі вони були передусім фахівцями, а не політичними діячами. Представників соціалістичних партій П. Скоропадський до свого уряду не залучив.

На зустрічі з делегацією хліборобів гетьман заперечив чутки про те, що земля залишиться в поміщиків. Він вважав доцільним ліквідувати їх як соціальну верству, але бажав зробити це цивілізованими, а не більшовицькими методами. За законом від 8 червня 1918 р. приватне землеволодіння обмежувалося 25 десятинами на одну особу. Поміщики могли продавати землю Державному земельному банку, а той, своєю чергою, мав організувати продаж землі селянам у розмірах, достатніх для збільшення їхнього землекористування. Селяни надали можливість купувати землю на виплат.

До здійснення аграрної реформи поміщики залишалися власниками своїх маєтків, що неабияк дратувало селян. Ліквідацію земельних комітетів

↑ Офіційна урядова газета часів Української Держави

→ Гетьман П. Скоропадський з прем'єр-міністром Ф. Лизогубом, Київ, 1918 р.

і потребу продавати свою продукцію гетьманській адміністрації, яка мала зобов'язання перед окупаційними державами щодо поставок, селянство сприйняло вкрай негативно.

Трагедія гетьмана полягала в тому, що його програма була несумісною з інтересами Німеччини та Австро-Угорщини як окупаційних держав. Ця несумісність найгостріше виявилася у військовій сфері. Гетьман задумав створити 300-тисячну армію, оснащену за останнім словом техніки, з панцерними спецчастинами та авіацією. Проте німецьке командування народження повноцінної української армії вважало небезпечним для себе. Адже сам П. Скоропадський, як колишній генерал царської армії, надто добре воював проти них у недалекому минулому. Крім того, німецькому генералітету було вигідно, щоб Україна платила за «послуги» їхніх військ.

Однак до заходів із розбудови українського війська гетьман таки вдався. У серпні 1918 р. Є. Коновалець отримав від Скоропадського дозвіл на відродження січового стрілецтва із розміщенням у Білій Церкві. Збройні сили гетьмана склалися із Запорозької дивізії (з полком гайдамаків), Сірожупанної і Сердюцької (гвардійської) дивізії.

Тяжке становище склалося в промисловості. Не впевнені в завтрашньому дні власники підприємств відмовлялися від капіталовкладень у розвиток виробництва. Революція підірвала трудову дисципліну на підприємствах. Уряд гетьмана розпочав наведення ладу саме зі зміцнення дисципліни. Однак під впливом власників підприємств ці заходи вилилися у фактичну відмову від соціального законодавства УНР. Міністерство торгівлі й промисловості встановлювало на багатьох підприємствах 12-годинний робочий день.

Успішною була діяльність уряду в культурній сфері: українізація шкіл, відкриття гімназій, університетів, створення Української академії наук, Національного архіву та інших культурно-просвітницьких центрів.

Після укладення Брестського миру у складі австро-німецьких військ в Україні перебував легіон УСС. Він входив до військової групи полковника **Вільгельма Габсбурга (Василя Вишиваного)**, який з квітня 1918 р. обіймав посаду командира легіону. Саме в ньому деякі опозиційні до П. Скоропадського українські діячі вбачали претендента на голову Української Держави.

➔ Вільгельм Габсбург-Лотрінген (1895–1948)

Австрійський архікнязь, племінник Карла I – останнього імператора Австро-Угорщини. Вільгельма Габсбурга знали в Україні як Василя Вишиваного – таке ім'я йому дали українські вояки під час Першої світової війни.

«...Заявив відверто, що почуваю себе українцем й інтереси України для мене на першому місці, – *зазначає у своїй автобіографії архікнязь*, – ...Читати по-українськи навчився я взимі 1915 р. Вчив мене жовнір¹ з моєї сотні Примака з Тернопільщини на національних піснях. Перша моя книжка українською мовою, яку я прочитав з допомогою Примака, була «Історія України» Грушевського».

¹Солдат.

Ja der 'Ukraine.
Mannschaften der 1. ukrainischen Dia. beim Skorzieren.

← Сірожупанна дивізія.
1918 р.

У серпні 1918 р. австрійське військове командування передало у розпорядження Української Держави Сірожупанну дивізію, сформовану в Австро-Угорщині з

українських військовополонених. Під час повстання проти гетьмана дивізія перейшла на бік Директорії.

2. Як селяни та робітники поставилися до гетьманського режиму

Присутність окупаційної армії перервала революційний процес лише на короткий час. Розчаровані політикою влади, селяни й робітники поновили боротьбу. Поширилися підпали маєтків, убивства поміщиків та їхніх управителів. Селянські протести набули характеру справжньої війни з владою. Найбільш активним був партизанський рух у Київській губернії. Очолювали й координували партизанщину більшовицькі та лівоесерівські організації.

Робітнича боротьба, на противагу селянській, була значно організованішою й масштабнішою. У липні – серпні 1918 р. припинили роботу близько 200 тис. залізничників. Це істотно позначилося на обсягах продовольства та сировини, що його вивозили до Німеччини й Австро-Угорщини.

Проаналізуйте таблицю. Поміркуйте, що було спільним, а що відрізняло внутрішню політику Центральної Ради та Гетьманату. Які внутрішньополітичні ініціативи гетьмана зумовили падіння його режиму?

ОСОБЛИВОСТІ
ВНУТРІШНЬОЇ
ПОЛІТИКИ
ГЕТЬМАНА ПАВЛА
СКОРОПАДСЬКОГО

- Зосередження гетьманом усієї повноти влади в Українській Державі
- Залежність гетьмана від австро-німецьких військових формувань
- Розбудова збройних сил Української Держави
- Згорання попередніх революційно-демократичних перетворень (відновлення права приватної власності на фабрики, заводи, шахти, відновлення поміщицького землеволодіння, скасування 8-годинного робочого дня, відновлення цензури, припинення виходу соціалістичних газет, розгін органів місцевого самоврядування, заборона проведення з'їздів демократичних партій, заборона страйків тощо)
- Наростання соціальної напруги: масові селянські повстання, страйкова боротьба робітників
- Заснування українських наукових і культурно-мистецьких установ: Української академії наук, Національної бібліотеки України, Національного архіву України, Національної галереї мистецтв, Українського історичного музею, Українського національного театру
- Налагодження грошового обігу, вдосконалення грошової системи, збалансування державного бюджету, відкриття кількох українських банків, заснування нових акціонерних компаній, відродження промислових підприємств і бірж
- Основною соціальною опорою гетьманського режиму були поміщики, буржуазія, селяни-власники

➔ Павло Скоропадський (1873–1945)

Український військовий і державний діяч, гетьман Української Держави (1918). Насадок українського аристократичного роду. Учасник Першої світової війни, генерал-лейтенант, командир 34-го корпусу російської армії, після українізації – 1-го Українського корпусу, отаман Вільного козацтва. Прийшов до влади внаслідок державного перевороту за підтримки німецького військового керівництва (29 квітня 1918 р.). Усунутий від влади в результаті повстання, очоленого Директорією, 14 грудня 1918 р. зрікся гетьманства й емігрував до Німеччини.

Подискутуйте, чому внутрішня політика П. Скоропадського спричиняла невдоволення різних прошарків населення України. Свої міркування повідомте класу за алгоритмом: *ми вважаємо...; тому що...; отже.*

3. Чому вибір німецького командування припав на Павла Скоропадського

Прочитавши свідчення учасників подій, підготуйте розповідь про П. Скоропадського за планом: **1.** Чому, на вашу думку, саме на Скоропадського зробили ставку політики Німеччини та Австро-Угорщини? **2.** Які особистісні риси П. Скоропадського посприяли його утвердженню на гетьманстві? **3.** Чому консервативні погляди гетьмана не мали належної підтримки в українському суспільстві? **4.** Гру долі чи історичну закономірність ви убачаєте в швидкому падінні Гетьманату? **5.** Чи погоджуєтеся ви зі звинуваченнями гетьмана П. Скоропадського в колабораціонізмі?

СЛОВНИК

Колабораціонізм (від франц. *collaboration* – співпраця) – добровільна співпраця (на противагу вимушеній праці) окремих груп чи прошарків населення окупованих територій з окупантами.

2 Дмитро Донцов у своїй праці «Рік 1918, Київ» так розповідав про гетьмана: «Коли, хутко по перевороті 29 квітня, покликав мене гетьман до співпраці, я зразу відгукнувся на це. Що мене до цього спонукало? Передусім сама особа гетьмана Павла. На тлі сірої стандартності й безбарвності демократично-соціалістичного провідництва П. Скоропадський був індивідуальністю. ...Він мав риси, яких бракувало центрально-радянцям: мав у собі живчик владолюбства й звичку командування. Мав фах, що найбільше тоді був потрібний для правителя України: був військовиком. Нарешті, мав політичну відвагу, бо, стаючи гетьманом самостійної України, він зраджував всю ту російсько-монархічну касту, до якої належав.

Що він був «царським генералом», мене не вражало. Були царськими генералами, або полковниками й центрально-радянські вищі офіцери: Юнаків, Греков, Сальський, Омелянович-Павленко, Росіневич, Безручко та інші. Ці останні, як і Скоропадський (якому, втім, одному це закидали), теж перед революцією не брали участі в українським національним русі. Але я знав, що гетьман на фронті ще в 1917 р. почав українізувати свої частини і творити Вільне Козацтво».

3 Дмитро Дорошенко писав: «Життя в Гетьманському будинкові йшло по строго заведеному регламенту. Весь час у Гетьмана був поділений по годинах: в певні дні й години відбувалися доклади Голови Ради Міністрів і деяких окремих міністрів, начальника Гетьманського Штабу й деяких окремих міністрів, начальника Гетьманського Штабу й деяких інших урядових осіб. Далі йшов прийом численних делегацій, депутацій, окремих осіб –

➔ Заповіт гетьмана П. Скоропадського. 3 серпня 1918 р.

↓ Гетьман на ганку своєї резиденції

доступ до Гетьмана був вільний для всіх громадян, які мали до нього якусь поважну громадську або й особисту свою справу; дуже багато часу йшло на прийоми чужоземних представників і дипломатів. Увечері – засідання Ради Міністрів, у яких Гетьман, як було вже зазначено, дуже часто брав участь. Навіть сніданки й обіди не були часом відпочинку, бо, крім найближчого оточення Гетьмана, в них завжди брали участь запрохані сторонні особи, – міністри, дипломати, члени делегацій, щоб Гетьман мав більше часу поговорити з ними ще й під час столу. Отже, всі дні проходили в надзвичайно напруженій праці, вічно на людях, ні одної хвилини на самоті, з коротким спочинком, бо засідання Ради Міністрів кінчалися іноді о 4–5-й годині ранку, а о 9–10-й ранку Гетьман вже приймав доклади. Тільки сильне здоров'я, загартоване довгими роками військової служби й бойової діяльності, давало йому змогу витримувати таке напруження».

ДОКУМЕНТ
4

Павло Скоропадський засвідчував: «...Мене захопило пробуджене в масі солдатів і молодих старшин українське національне почуття. Я повірив, що це молоде національне почуття допоможе Україні швидше позбутися анархії і стати на ноги. Моя програма була проста: створити здібний до державної праці сильний уряд; відбудувати армію й адміністративний апарат, яких у той час фактично не існувало, і за їх поміччю відбудувати порядок, опертий на праві; провести необхідні політичні й соціальні реформи. Політичну реформу я уявляю собі так: ні диктатура вищого класу, ні диктатура пролетаріату, а рівномірна участь усіх класів суспільства в політичному житті краю. Соціальні реформи я хотів проводити в напрямі збільшення числа самостійних господарств коштом зменшення обсягу найбільших маєтків... Багато людей критикують мій крок і злим оком дивляться на встановлення гетьманства. Цілком зрозуміло, чому так ставляться до цього факту вороги української державності. Але тим, що звуть себе українцями, мені хочеться поки що сказати лише одне: пам'ятайте, що коли б не було мого виступу, німці, кілька днів пізніше, завели б на Україні звичайне генерал-губернаторство... Отже, не було б Української Держави, яка реально появилася на світовій арені хоч в цьому короткому періоді Гетьманства».

4. Якими були напрями зовнішньої політики Павла Скоропадського

Уряд радянської Росії зобов'язався за умовами Брестського миру визнати незалежність України й укласти з нею мирний договір. У травні 1918 р. до Києва прибула для ведення переговорів російська делегація на чолі з Х. Раковським

та його заступником Д. Мануїльським. Українську делегацію на переговорах очолив С. Шелухін. 12 червня сторони підписали попередній договір про припинення стану війни між Україною і Росією. Відновлювалися поштові, телеграфні, залізничні та інші комунікації. Українська Держава отримала можливість заснувати консульства в багатьох містах Росії. У головному питанні – про **делімітацію** кордону – сторони не дійшли згоди. Російська делегація погоджувалася з етнографічним підходом до визначення кордону, але висунула необґрунтовані претензії на великі території. Х. Раковський відверто затягував переговори, вичікуючи поразки Німеччини у двобої з Антантою, що зробило б нечинним Брестський мир.

Гетьманська дипломатія приділила багато уваги проблемі *Холмщини й Підляшшя*. Проте царський уряд не допустив у контрольовані ним п'ять повітів Холмщини гетьманську адміністрацію. Так само кайзерівський уряд не бажав передавати Україні *Кримський півострів* з великою військово-морською базою в Севастополі та Чорноморський флот. Німецька окупаційна адміністрація передала владу в Криму колишньому царському генералу **Сулейману Сулькевичу**. Створений ним крайовий уряд не приховував намірів зберегти Крим для «єдиної та неділимої» Росії, яка мала постати в майбутньому, після знищення більшовицького Раднаркому. Забезпечивши німецький нейтралітет, П. Скоропадський оголосив блокаду Криму. Вона паралізувала економічне життя півострова, виявивши його цілковиту залежність від материка. Сулькевич капітулював і погодився на переговори про форму державного об'єднання з Україною. Восени 1918 р. сторони розробили попередні умови побудови крайової автономії, які підлягали затвердженню кримськотатарським Курултаєм та іншими національними і громадсько-політичними організаціями.

У березні 1918 р. набуло актуальності *бессарабське питання*. Румунія після укладення миру з Австро-Угорщиною відразу ж анексувала Бессарабію. Гетьманський уряд розірвав дипломатичні відносини з Румунією і заборонив вивезення до неї будь-яких товарів. Тільки через півроку, коли виникла потреба шукати контактів з Антантою, П. Скоропадський погодився на укладення тимчасового торговельного договору. В Румунії розміщувалися дипломатичні представництва країн Антанти, і гетьман сподівався на

СЛОВНИК

Делімітація кордонів (від лат. *delimitatio* – встановлення кордонів) – визначення в договорі загального напрямку лінії кордону між сусідніми державами та її графічне зображення на карті, що додається до договору.

Демаркація (від лат. *demarcatio* – розмежування) – позначення за допомогою прикордонних знаків лінії державного кордону на місцевості.

↑ Гетьман П. Скоропадський та кайзер Вільгельм II під час зустрічі у Берліні. Вересень 1918 р.

її посередництво в переговорах. Питання про долю Бессарабії було відкладене до кінця війни.

Восени 1918 р. розпочалися переговори про об'єднання *Кубанської Народної Республіки* з Українською Державою. 21 жовтня було узгоджено договір про об'єднання. Однак сталося це запізно: на Північному Кавказі уже формувалася білогвардійська Добровольча армія, а сам П. Скоропадський в Україні опинився в критичному становищі.

Представники гетьмана в Румунії, Швеції та Швейцарії шукали контактів із представниками Антанти, намагаючись переконати їх у тому, що запрошення німців в Україну було не більш ніж намаганням захиститися від більшовиків. 14 листопада гетьман відправив у відставку уряд Ф. Лизогуба. *Новий уряд мав утілювати в життя зовнішньополітичний курс на федеративний зв'язок із майбутньою небільшовицькою Росією, якої ще не існувало. Переорієнтацією з Німеччини на Росію й наголосом на спільній, разом з Добровольчою армією генерала А. Денікіна, боротьбі проти більшовизму гетьман сподівався здобути прихильність Антанти.*

← Гетьман П. Скоропадський перед своєю резиденцією на вул. Інститутській, Київ, 1918 р.

ПЕРЕВІРТЕ, ЧОГО НАВЧИЛИСЯ

1. Установіть хронологічну послідовність подій: **»** Звернення П. Скоропадського з «Грамотою до всього українського народу» **»** Підписання Брестського договору УНР з Центральними державами **»** Початок повстання проти гетьманського уряду.
2. Порівняйте територію Української Держави гетьмана П. Скоропадського з територією Української Народної Республіки в кордонах, заявлених Третім Універсалом Центральної Ради. Встановіть причинно-наслідкові зв'язки між зазначеними змінами.
3. Складіть речення, використавши поняття та терміни: *Українська Держава, Гетьманат*.
4. Схарактеризуйте одним реченням історичних діячів відповідно до їхньої участі в подіях доби Української Держави: Ф. Лизогуб, Василь Вишиваний, С. Сулькевич.

5. Чи погоджуєтеся з наведеною оцінкою історичної події? Доведіть її слушність або хибність конкретними фактами. Дайте власну оцінку гетьманському режимові.

«На Софійському майдані було відправлено урочистий молебень. Спочатку в самому соборі Св. Софії єпископ Никодим поблагословив і помазав гетьмана, а потім усі процесією вийшли на площу. Єпископ звернувся до присутніх з відповідним словом. Хор співав "Многая літа Гетьману всієї України". Так відбулося проголошення Гетьмана Павла Скоропадського, одне з імпозантніших в цілій нашій історії, якщо пригадати обставини, при яких і при якому числі учасників відбулися вибори. Наприклад, Івана Виговського, Петра Дорошенка, Івана Скоропадського, Пилипа Орлика, Данила Апостола, Кирила Розумовського: всі вони були вибрані так само в присутності на Україні чужої сили – татарської, московської, шведської, але ці сили були значно менш нейтральні й більше впливали на вибір, ніж тепер німці, та й самі вибори відбулися при далеко меншому числі учасників, ніж вибори Павла Скоропадського. Ці вибори відбулися при надзвичайній однодушності й ентузіазмі» (Д. Дорошенко).

6. Які з тверджень характеризують становище України за гетьмана П. Скоропадського? Відповідь обґрунтуйте.

» 1. Перевибори до органів місцевого самоврядування на підставі майнового цензу.
» 2. Накидання селянам принципів артільно-комуністичного ведення господарства.
» 3. Співпраця з усіма політичними партіями та організаціями. » 4. Жорсткі німецькі реквізиції. » 5. Масові селянські повстання; страйкова боротьба робітників.
» 6. Підпорядкування фінансів України фінансовим органам радянської Росії.
» 7. Створення мережі українських банків, удосконалення грошової системи.
» 8. Формування регулярної армії. » 9. Посилення дисципліни на виробництві, скасування 8-годинного робочого дня. » 10. Шовіністичний, антиукраїнський розгул.

7. Виберіть твердження, у яких ідеться про П. Скоропадського.

» 1. Походив зі старовинного українського козацько-шляхетського роду. » 2. Був членом Української Центральної Ради, головою Українського військового генерального комітету, генеральним секретарем військових справ. » 3. У жовтні 1917 р. на з'їзді Вільного козацтва його обрано військовим отаманом. » 4. У квітні 1918 р. на Всеукраїнському хліборобському конгресі був обраний гетьманом України.
» 5. Очоливши державу, розпустив УЦР, скасував закони й розпорядження Генерального секретаріату і Тимчасового уряду. » 6. Схилявся до зближення з більшовицькою Росією, задля зміцнення незалежності вдавався до заходів з посилення армії та її адміністративних органів. » 7. Очолював делегацію УНР у переговорах з Німеччиною та її союзниками в Брест-Литовську.

8. Серед наведених тверджень про причини падіння Гетьманату оберіть три, які вважаєте найістотнішими. Свій вибір обґрунтуйте.

Причини падіння Української Держави гетьмана П. Скоропадського:

» Згортання революційних завоювань, досягнутих унаслідок падіння самодержавства.
» Втрата австро-німецькими гарнізонами окупаційних функцій в Україні після Листопадової революції в Німеччині й розпаду Австро-Угорщини.
» Нemoжливість для гетьмана спертися на війська Антанти.
» Конфронтація гетьмана майже з усіма українськими політичними партіями.
» Нemoжливість для гетьмана знайти спільну мову з російськими білогвардійцями.
» Війна гетьманської та окупаційної адміністрацій із селянськими масами, які бажали негайно поділити поміщицьку землю на зрівняльних засадах (подібно до того, як це було зроблено в сусідній Росії).